

ποχειροβίωτον πολλαπλασιάζουσι τοὺς ἔργα-
ζομένους βραχίονας, καθιστώσιν ὀρτιωτέρων
τὴν ὄλιγόχειρα ἡμῶν βιομηχανίαν, εἰσφέρουσιν
εἰς τὰς χειροτεχνίας τὴν γυναικείαν ἐκείνην
δεξιότητα, ἣν μάτην πειρῶνται νὰ συλλαβωσι
διαφεύγουσαν οἱ χονδροὶ ἀνδρικοὶ δάκτυλοι.
Καὶ μόνα ταῦτα; ἡ ἔργασία, ἡτις εἶναι γυμνα-
στικὴ τοῦ σώματος ἀμφα καὶ τῆς ψυχῆς καὶ
τοὺς χαρακτήρας των κρατύνει, καὶ τὴν θέλη-
σιν των καθιστᾷ ῥωμακλέν, καὶ ἀντὶ τῆς ὠ-
χρότητος τῶν χλωρωτικῶν ἐξ ἀδρανοῦς σκια-
τραφήσεως προσώπων διαχέει ἐπὶ τῶν παρειῶν
αὐτῶν τὸ ρόδοχρον τῆς ὑγείας· αἱ γυναικεῖς
αὐταις γίνονται μᾶλλον ἀνθρωποι, διότι κατέρ-
χονται ἐν τῇ ἐνεργῷ ζωῇ, κατανοοῦσιν αὐτὴν
κάλλιον, ἐκ πόσων δὲ ἀγνοίας ἀπατῶν προφυ-
λάσσονται! Ἀποκτῶσι τὸ ἡθικὸν θέρρος τοῦ
βίου ἐκ τῆς συναισθήσεως ὅτι δύνανται καὶ αὐ-
ται νὰ ὕσιν ἀτομα ἐν ἀνάγκῃ, ὅτι δὲν εἶναι ἀ-
παραίτητον νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τοῦ βραχίονος
τοῦ ἀνδρὸς ὅπως βαδίσωσιν. Καὶ ἐπὶ πάσι ἀντὶ
νὰ σκωριῶσι παρερριμμέναι ἐν τῇ ὑγρασίᾳ τῆς
σκιᾶς σφυρηλατοῦνται ὑπὸ τῆς ἔργασίας χρη-
σιμότατα ἐλατήρια τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς.

Ἄν δέ ποτε καταιγίς ἐπισκήψῃ ἐπὶ τὴν οἰ-
κογενειακὴν φωλεάν—καὶ πόσον συχνὰ ἐπισκή-
πτει ἡ τρομερὴ αὔτη καταιγίς!—καὶ πλήξῃ
τὸν πατέρα καὶ παραλύσῃ τὴν μητέρα καὶ ἐκ-
σφενδονήσῃ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ τὰ νεόσ-
σια ἱλιγγιῶντα ἐπὶ τῷ μεγάθει τῆς συμφορῆς,
ἐγγὺς δ' ἐκεῖ ἀκούεται ὁ φοβερὸς θροῦς ἀπαι-
σίων πτερούγων, καὶ τὰ νεόσσια πτήσσουσι, καὶ
τὰ χνοδῶντα εἰσέτι πτερό των ἐπιφρίσσουσιν
ἐκ τοῦ κινδύνου, ὡς τότε ἀντὶ ἀνανδρα ἐξ ἀπελ-
πισίας, θεωροῦντα ἔαυτὰ ἀνίκανα πρὸς ἀμυναν,
νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν καταφθάνοντα ἀρπαγα,
θὰ ἐνθυμηθῶσιν τὶ ἐπράξαν, τί πράττουσιν ἀλ-
λα γειτόνων δένδρων νεόσσια, θὰ ἐννοήσουν ὅτι
ἔχουσι τὴν πρὸς σωτηρίαν ικανότητα προσπε-
φυκυῖν εἰς τοὺς ὄμοις των, ὅτι εἶναι δυσχερέ-
στατον μὲν, καὶ ἐπίμοχθον καὶ ἀγωνιῶδες,—
ἀλλὰ δυνατὸν ν' ἀνοίξουν, νὰ κινήσουν τὰς πτέ-
ρυγάς των, ἢν θέλουν γὰρ σώσουν τὸ σῶμά των.

Αἱ πτέρυγες αὔται θὰ εἶναι αἱ χεῖρες τῶν
πτωχῶν κορῶν.

ΑΡ. ΙΙ. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ.

Τὸ μῆκος ὄλων τῶν νῦν ἐν χρήσει ὑποθρυ-
χίων κακλαδίων ὑπερβαίνει τὰς 20,000 θαλασ-
σίων μιλιών, ἡ δ' ἀξία αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς
750,000,000 φράγκων περίπου. Μόνον διὰ τοῦ
Ἀτλαντικοῦ Ὡκεανοῦ διέκουσιν ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος ἐννέα κακλαδία, ὡς τὸ τελευταῖον ἐτέθη
εἰς διάστημα 12 μάνον ἡμερῶν. Τριάκοντα ἀ-
τμόπλοια εὑρίσκονται διαρκῶς ἐν ἐνεργείᾳ πρὸς
ἐπανόρθωσιν καὶ τοποθέτησιν ὑποθρυχίων κα-
λωδίων.

«Ο καθ' ἡμέραν βίος

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΓΡΕΒΥ

Ἐκ παριστημῆς ἐφημερίδος ἐρανιζόμεθα τὰς ἑ-
πομένας λεπτομερείας περὶ τοῦ βίου τοῦ προ-
δρου τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ἐν τῇ ἐξοχικῇ
αὐτοῦ οἰκίᾳ.

«Ο κ. Γρεβύ ἐγείρεται καθ' ἑκάστην ικανῶς
πρωΐ. Περὶ τὴν ἔκτην, ἀχρι τῆς ἑδόμης ὥρας,
σχεδὸν κανονικῶς, κατέρχεται εἰς τοὺς διαδρό-
μους τοῦ κήπου του καὶ κατευθύνεται κατὰ
προτίμησιν πρὸς τὸν μύλον του. Διαλέγεται με-
τὰ τοῦ μυλωθροῦ οἰκειότατα, ἐξετάζει δὲ λε-
πτομερέστατα περὶ πάντων τῶν ἐν τῷ μύλῳ
ἀπὸ τῆς προτεραίας συμβάντων.

»Μόνος ἐξέρχεται εἰς τὸν πρωινὸν τοῦτον πε-
ρίπατον διαρκοῦντα μίαν ὥραν, ἐνίστε δὲ καὶ
πλέον· ἀλλὰ, συγχάνεις, κατὰ τὴν ἡμέραν, αἱ
σκέψεις του ἐπανάγονται εἰς τὸ αὐτὸν ἀντικεί-
μενον καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν μύλον· τὸν ἐπι-
δεικνύει· εἰς τὸν ἐπισκεπτομένους αὐτὸν, ὡς καὶ
τὰς ὑδραυλικὰς μηχανᾶς, ὡς ἀληθῆς δὲ ἴδιο-
κτήτης προσκαλεῖ αὐτὸν εἰς θαυμασμὸν πασῶν
τῶν βελτιώσεων, ὅσας εἰσήγαγεν ἐν τῷ θερινῷ
του καταλύματι.

»Οὐδέποτε σχεδὸν ὁ κ. Γρεβύ κάμνει περί-
πατον ἐκτὸς τοῦ κήπου του· δύο δὲ τὸ πολὺ ἡ
τρεῖς φορὰς μόνον κατὰ τὴν αὐτὸν διαμονήν
του ἐπισκέπτεται τὸν πατρικὸν οἶκον, ὃπου οἱ-
κοῦσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

»Ο πρόεδρος τῆς δημοκρατίας δέχεται ἐπι-
σκέψεις πρὸ τοῦ γεύματος, ἀπὸ τῆς ἐνάτης καὶ
ἡμισείας ἡ δεκάτης ὥρας, καὶ τὸ ἀπόγευμα μέ-
χρι τῆς ἐσπέρας. Πρὸς τοῦτο ἐγκαθίσταται, ὅ-
ταν ὁ καιρὸς εἴναι ὡραῖος, ἐπὶ μικροῦ ἐξώστου
κειμένου ὅπισθεν τοῦ ἐστιατορίου του. Ή το-
ποθεσία εἴναι θελκτικωτάτη· ὑψηλὰ δένδρα πυ-
κνούφυλλα κωλύουσι τὸν ἥλιον νὰ ῥίπτῃ φλογε-
ρᾶς τὰς ἀκτινές του, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιπρο-
σθῶσιν εἰς τὴν θέρη τῶν θαυμασίων πέριξ το-
πείων. Ἐπὶ τοῦ ἐξώστου εἰσὶ τοποθετημένοι
σκιμπόδες, καθέκλαι, τράπεζα, παρ' ἡ καθήται
ὁ κ. Γρεβύ, κρατῶν σημειώσεις, ἀν παραστῆ
ἀνάγκη, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπισκέψεων.
Πάντες σχεδὸν οἱ μεταβαίνοντες εἰς ἐπισκέψιν
αὐτοῦ γίνονται δεκτοὶ ἀνεξαιρέτως· ἐν τούτοις
ὅταν ὁ θυρωρὸς ἀναγγέλλῃ ἀγνωστόν τινα, ὁ
πρόεδρος ἀποτείνει αὐτῷ συνήθως ταύτην τὴν
ἐρώτησιν:

—Φορεῖ καλὰ ἐνδύματα;

»Η ἐρώτησις αὕτη πιθανῶς μόνον σκοπὸν ἔ-
χει νὰ παρασκευάσῃ ἀναλόγως τοῦ ζένου τῶν
οἰκοδεσπότην, διότι, ὡς εἴπομεν, οὐδεὶς σχεδὸν
ἀποπέμπεται.

»Αἱ ἐντεύξεις διαρκοῦσιν ὄλιγον, ὀλίγα λε-
πτὰ μόνον, καθ' ἡ ἡ πρόεδρος ἐλαχίστας μόνον

προφέρει λέξεις. Ένιστε ἐπὶ τοῦ ἔξωστου ἐκείνου φέρονται ποτήρια καὶ ζύθος, καὶ εὐθυμοτέρα, θορυβωδεστέρα ἐπακολουθεῖ διάχυσις. Άλλὰ παρετηρήθη ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σπανίως ἐδέξατο συμπότας ὁ μικρὸς ἔξωστης».

ΟΙ ΚΥΝΕΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Τοῦ λοιποῦ οἱ προσωνυμοῦντες τοὺς Παρισίους «πόλιν τῶν δύο ἐκατομμυρίων ψυχῶν» πρέπει νὰ ἐπιλέγωσι «καὶ τῶν διακοσίων χιλιάδων κυνῶν», διότι πρό τινος ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἡ ἀπογραφὴ τῶν τετραπόδων τούτων, οὐχὶ, ὡς ἐννοεῖ πᾶς τις ἐξ ἀπλοῦ περιεργίας αἰσθήματος, ἀλλὰ διότι καὶ οἱ κύνες ἀνυψώθησαν εἰς τὴν τάξιν τῶν φορολογουμένων.

Ο πρὸς τέρψιν (οὐχὶ βεβαίως καὶ τῶν γειτόνων) συντηρούμενος κύνων ἀποφέρει εἰς τὸ κράτος δέκα φράγκα κατ' ἔτος, ὁ φρουρὸς δὲ κύνων πέντε.

Άλλὰ τοσαῦται συμβαίνουσι καταχρήσεις, ὅστε ἡ διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων μόλις εἰσπράττει τὸ ἡμίσυ τοῦ ὄφειλομένου φόρου. Εκατὸν χιλιάδων μόνον κυνῶν καταβάλλεται ὁ φόρος, ἐν ὅντεροις διπλοῖ, παντὸς εἰδοῦς, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Γαλλίας. Πρὸς πρόληψιν λοιπὸν πάστης καταχρήσεως ἐλήφθη τὸ ἐπόμενον μέτρον.

«Ἐπειδὴ ἡ περὶ κυνῶν ἀστυνομικὴ διάταξις ὁρίζει ὅτι τὰ ζῷα ταῦτα πρέπει νὰ φορᾶσι περιδέραιον σεσημειωμένων φέρον τὸ ὄνομα τοῦ κυνὸς, τοῦ ἴδιοκτήτου καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, ὁ τελευταῖος οὗτος ὁφείλει προσερχόμενος νὰ καταβάλῃ τὸν φόρον, νὰ φέρῃ τὸ περιδέραιον τοῦτο, τὸ ὅποιον θέλει σφραγισθῆναι διὰ πεπυρακτωμένης σφραγίδος ὑπὸ εἰδίκου ὑπαλλήλου. Ἐκ τούτου εὐχερῶς θὰ ἐννοήσται ἂν ἐξετελέσθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις, τῶν ἐλεγκτῶν δὲ τὸ ἔργον θέλει κατὰ πολὺ ἀπλοποιηθῆναι».

Διὰ τοῦ νέου τούτου μέτρου αἱ εἰσπράξεις, καθὰ λέγεται, θ' αὐξήσασιν ὑπὲρ τὸ ἐκατομμύριον. Ωστε, καθὼς βλέπετε, τὸ πρᾶγμα ἀξίζει καὶ ὑπεραξίζει τὸν κόπον.

κ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗΙ

Τὸ διεθνὲς τηλεγραφικὸν γραφεῖον ἐδῆμοσευσεν ἀρτὶ ἀπογραφὴν τῆς ἐκτάσεως τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἀπογραφῆς ταύτης εἰσὶ τὰ ἐπόμενα:

«Η Γερμανία ἔχει τηλεγραφικὰς γραμμὰς ἐκτάσεως 260,680 χιλιομέτρων· ἡ Ρωσία 223,538 χιλιομέτρων· ἡ Γαλλία 211,607· ἡ Με-

γαλλία Βρετανία 197,715· ἡ Αὐστρία 92,527· ἡ Ιταλία 89,150· ἡ Ουγγαρία 54,852· ἡ Ισπανία 40,742· ἡ Σουηδία 29,879· τὸ Βελγίο 27,922· ἡ Ελβετία 16,155· ἡ Νορβηγία 15,604· αἱ Κάτω Χώραι 14,153· ἡ Πορτογαλία 10,964· ἡ Ρουμανία 8,662· ἡ Δανία 8,400· ἡ Ελλάς 4,614· ἡ Βουλγαρία 3,400· ἡ Βοσνία 3,180· ἡ Σερβία 3,134· τὸ Λουξεμβούργον 536.

δ.—

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΙΝΕΥΜΑ

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἐποχῆς μας.

Μεταξὺ δύο νεανιῶν:

— Νίκο, γιὰ κύταξε τί ώραία νέα! Εἶνε ἡ κόρη τοῦ ὑπαλλήλου Μ*, ἡ θελκτικωτέρα καλλονὴ τῶν Ἀθηνῶν!

‘Ο Νίκος ἀδιαφόρως:

— Μὰ δὲν ἔχει πεντάρα, καὶ κόρη χωρὶς προηκα εἶνε γιὰ μένα τὸ ἵδιο σ' σὲν νὰ ἥταν ἀγόρι;

* *

‘Ο Η* εἶνε τὸ τακτικὸν θύμα τῶν δανειστικῶν τάσεων τῶν φίλων του, οἵτινες λαμβάνουσι χωρὶς ποτὲ νὰ τῷ ἀποδίδωσιν ὄβολόν. Προχθὲς βλέπει ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν διὰ δεκάτην ἵσως φορὰν ἐνα τῶν φοβερῶν ταύτων διακτῶν του, ὅστις αὐτὴν τὴν φορὰν τοῦ ζητεῖ — ὅχι μεγάλο πρᾶγμα — εἰκοσι φράγκα μόνον.

Μὴ θέλων νὰ τοῦ ἀρνηθῇ ἐντελῶς ὁ Η* λέγει πρὸς αὐτόν:

— “Ακουσεις νὰ σου ’πω, ηὔρα ἐνα μέσον που ἀν θέλης εἰμποροῦμεν σήμερον νὰ κερδίσωμεν ἀπὸ 10 φράγκα διαθέτωνας μας.

— ‘Αλήθεια! καὶ τί χρειάζεται νὰ κάμωμε δι; αὐτό!

— ‘Απλούστατον πρᾶγμα: δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἀνοίξωμε τὸ χέρι καὶ σὺ καὶ ἐγώ. Ιδού, πάρε 10 φράγκα τὰ ὅποια σου χαρίζω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιὴν ἀντὶ νὰ σου δανείσω 20. Τοισυτορόπως κερδίζεις ἐσὺ τὰ 10 αὐτὰ φράγκα, καὶ ἐγώ κερδίζω τὰ ἄλλα 10, τὰ ὅποια δὲν σου δανείζω!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

‘Η πεποιθησις ἡν ἔχει δὲνθρωπος εἰς τὴν ἀξίαν του καθιστᾶσι αὐτὸν πράγματι ἀξίαν, καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ προοδεύσῃ εἶνε πολλάκις ἥδη πρόοδος.

‘Ο ἐχέμυθος ἀνθρωπος ἐλκύει πρὸς ἔσυτὸν τὰς ἀκμαστηρεύσεις τῶν ἀλλων. ὡς ὁ συμπατικωμένος ἀντὶ ἐλκύει τὸν ἐλεύθερον ἀέρα.